

denne gamle Bygning bliver restaureret i den Mand og i den Forstand, som her er blevet anvist. Men samtidig dermed kan jeg som Repræsentant for denne Kreds heller ikke tilbageholde den Ytring, at jeg haaber, at man omsider vil naa ud over det her foreliggende Spørgsmaal, som Udvalget ved sin Indstilling foreløbig har skudt ud i en fjernere Fremtid. Jeg skal heller ikke her fortælle mig i de Billigheds- og Retfærdighedsgrunde, som efter min Mening tale stærkt for at efterkomme det Krav, der er stillet. Men jeg vil kun over for den højtærede Ordførers maatte mindre lovende Bemærkning i saa Henseende henholde mig til de Ytringer, der kom fra Mindretallets Ordfører og fra den højtærede Minister, og udtale, at jeg som sagt haaber og venter, at man paa et senere Stadium vil vise sig mere imødekommende fra Rigsdagens Side. Det er af de Spørgsmaal, der bestandig ville optaa paa ny, indtil de have fundet en virkelig Afgørelse, og jeg skal uden som sagt at vende tilbage til Paapegelsen af de Grunde, der fra mit Standpunkt tale for en gunstigere Afgørelse, blot tillade mig i al Almindelighed at henstille, at man ender Sagen paa en blidere Maade, end man her har gjort, naar den atter kommer til Rigsdagens eller Folketingets Afgørelse.

B. Dinesen: Det Punkt, som jeg vil sige et Par Ord om, er Vædringsforslaget Nr. 224 om den meget omtalte Ekspedition til de grønlandske Farvande. Jeg vil da bemærke, at jeg vilde omfatte en saadan Ekspedition med stor Interesse. Det forekommer mig, at de Opdagelser, som ere gjorte i de senere Aar, som tog deres Begyndelse, den Gang man nedlagde de store Søfart, og senere ere blevne fortsatte af forskellige Lande, have overordentlig stor Interesse, og at vi ogsaa bør tage Del i dem forholdsvis, for hvad der vedkommer os. Jeg deler ogsaa den Anskuelse, som er fremsat af ærede Medlemmer, at vi have en Forpligtelse til at forklæge de Farvande, som vedkomme os og bore Besiddelser. Men det forekommer mig, at naar jeg ser paa det, der her foreslaas, og navnlig efter at den ærede Minister har sagt, at han vilde indskrænke Beløbet, vilde de Opgaver, som her ere stillede, aldeles ikke kunne løses, saa min Frygt er, at med de Midler, der foreslaas stillede til Disposition, vil man ikke kunne naa det Maal, som med Rimelighed kunde forlanges. Der forlanges her flere Opgaver løste; hvis De ville se paa den Skrivelse, der var fremlagt ved dette Forslag i Fjor, ville De se, at der er stillet forskellige Op-

gaver. Hvis vi nu ville se paa, hvad der er gjort fra forskellige andre Magters Side, kunne vi jo f. Eks. tage det Skib, som egentlig gav det første Stød til disse Dybvandsundersøgelser, som var „Porcupine“, eller vi kunne tage „Challenger“, som var et stort engelsk Skib, hvoraf der blev taget 16 Kanoner ud for at faa indrettet Bærelser til videnskabelig Brug, eller vi kunne tage de franske Skibe „Talisman“ og „Travailleur“ eller det amerikanske Skib „Blake“ og se, hvad der er anvendt, saa vil man se, at den Sum, der her er Tale om, er saa forsvindende, at jeg tror, at de videnskabelige Opgaver, der stilles, ikke ville kunne naas med det, der her er Tale om. Og naar der saa tillige skal tages andre Opgaver op som at forklæge meget store Farvande, vil det efter min Opfattelse aldeles ikke kunne naas. Jeg vilde kunne gaa med til at stemme for langt større Summer — de behøve jo ikke at opføres her, jeg mener, der er mange Summer, der f. Eks. komme Marinen ved og kunne komme ind under dens Budget — men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at efter min Opfattelse tror jeg, at naar vi sammenligne dette med, hvad der af andre Lande er anvendt paa Opgaver, hvoraf dette kun er en Del, vil der ikke komme noget gunstigt Resultat ud, og naar vi tale saa meget om at hævde vor nationale Ære, skal det jo ikke være ved at udruste en Ekspedition, der aldeles ikke kan opfylde det, der er sat den til Opgave. Det er altsaa derpaa, at jeg vil henlede Opmærksomheden, og jeg vil tillige henlede Opmærksomheden paa, at det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa det er fremsat for det høje Ting og formodentlig ogsaa for Finansudvalget, ikke kan give nogen rigtig Tillid til det. Hvis der var nævnt nogle Folk, der skulde tage Del i det, hvis man havde noget Navn at støtte det til — jeg vil, for straks at vise, hvad jeg mener, nævne, hvis man sagde: Vi have udrustet en saadan Ekspedition, og vi faa Nordenstjold til at føre den — saa vilde det være en ganske anden Sag. Jeg mener, at man ikke kan forlange en saadan Opgave løst af Folk, der ikke ere uddannede dertil, de maa have forberedt sig til dette Hverv. Men det forekommer mig, at det ikke er lagt tilstrækkelig til Rette, saaledes at man kan se, at der vil komme noget virkeligt Udbytte ud deraf, og jeg tror derfor, det vil være bedre ikke i Aar at tage denne Bevilling op, men derimod anmode den højtærede Minister, eller, da Sagen formodentlig hører under flere Ministre, de ærede Ministre, om en mere